
Hoe te getuigen ... voor de juiste kant

"Gij zijt, luidt het woord des HEREN, mijn getuigen, en mijn knecht, die Ik verkoren heb." Jesaja 43:10

Een grote reden waarom God Christenen in de wereld laat na hun bekering is dat ze getuigen voor God zullen zijn - dat ze de aandacht zullen trekken van de gedachteloze massa om het verschil te zien in het karakter en de bestemming van hen die het evangelie geloven en hen die het verwerpen. Het feit dat de meeste mensen nooit over hun zonden nadenken (of andere eeuwige dingen) is het grote probleem dat het Christendom in de weg staat. De Geest van God probeert altijd de aandacht van mensen te richten op het onderwerp van hun zonden en het reddingsplan daarvoor. Wonderen zijn soms gebruikt om hun aandacht te vangen, en op deze manier kunnen wonderen een instrument zijn voor bekering (alhoewel wonderen op zichzelf nooit iemand bekeren). Ze kunnen een middel zijn tot het wakker worden, maar ze zijn zelfs daarvoor niet altijd effectief en als ze doorgaan of gewoon worden, zullen ze snel hun kracht verliezen als instrument voor bekering. Wat nodig is in de wereld is iets wat een soort altijd-aanwezig-wonder kan zijn, niet alleen in staat om de aandacht te trekken, maar om die te houden - iets wat de gedachten van de zondaar in continu contact met de waarheid houdt, totdat hij zich

eraan onderwerpt. Dus kunnen we zien waarom God zijn kinderen overal verspreidt heeft, in buurten en onder de volkeren - dat zij deze continue, altijd aanwezige wonderen zijn.

Op welke punten behoren Christenen te getuigen?

In het algemeen behoren ze te getuigen van de waarheid van de Bijbel. Ze zouden bekwame getuigen hiervoor moeten zijn. Zelfs de pasbekeerde weet door zijn ervaring de waarheid van de Bijbel. Hij kan argumenten horen van atheïsten waar hij nooit aan gedacht heeft en die hij niet kan beantwoorden, en die al zijn gedachten verwarren; maar hij kan niet van deze grond verdreven worden. Hij zal zeggen: "Ik kan je geen antwoord geven, maar ik weet dat de Bijbel waar is." Het is alsof een man in de spiegel zou kijken en zou zeggen: "Dat is mijn gezicht." Iemand zou hem kunnen vragen: "Hoe weet je dat dat jouw gezicht is?" "Nou," antwoord hij, "door zijn uiterlijk." Dus als een Christen de waarheid geschilderd ziet in de Bijbel, weet hij wat het is, en hij weet dat het waar is! Meer specifiek behoren Christenen te getuigen van:

1. De onsterfelijkheid van de ziel (Het feit dat het bewust bestaan voor eeuwig doorgaat - zoals dit duidelijk geopenbaard is in de Bijbel).
2. De ijdelheid en de onbevredigende natuur van alle aardse dingen.
3. De vervullende natuur en glorierijke voldoening van het dienen van Jezus.
4. De schuld van zondaren - en de realiteit van de hel als een plaats van eeuwige straf voor hen.
5. De liefde van Christus voor zondaren.
6. De noodzaak van een heilig leven, als we denken ooit voor eeuwig in de nabijheid van God te leven. Zonder heiliging "zal niemand de Here zien" (Hebr. 12:14).
7. De noodzaak van zelfverloochening en van het leven boven de wereld.
8. De noodzaak van zachtmoedigheid, nederigheid en hemelse gezindheid.
9. De noodzaak van volledige zuiverheid en totale vernieuwing van karakter en leven voor een ieder die de hemel wil binnengaan. (Natuurlijk zal het duidelijk gemaakt moeten worden dat dit, net als de vorige drie, alleen bereikbaar is door volledige overgave aan Christus door geloof.)

Op welke manier behoren zij te getuigen?

Door woord en voorbeeld - bij elke geschikte gelegenheid door hun lippen, maar hoofdzakelijk door hun leven. Christenen hebben geen recht zich stil te houden: "wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting." (II Tim.4:2), maar hun sterkste invloed als getuigen is door hun voorbeeld. Dit is algemeen bekend: "Daden spreken luider dan woorden." Maar

waar woorden en levend bewijs beide ten toon gespreid worden, wordt de grootste invloed uitgeoefend. Wat betreft de manier waarop ze behoren te getuigen, in het algemeen - ze zouden moeten leven in hun dagelijkse wandel en conversatie alsof ze de Bijbel geloven. Maar meer specifiek:

1. Alsof ze geloven dat de ziel onsterfelijk is, en alsof ze geloven dat de dood niet de beïndiging van hun bestaan is, maar een Ingang naar een onveranderlijke eeuwige staat. Het is gemakkelijk te zien dat woorden zonder voorbeeld geen goed zullen doen. Alle argumenten in de wereld zullen de mensheid er niet van overtuigen dat je dit gelooft, tenzij je leeft alsof je het echt gelooft. Jouw redenering kan vlekkeloos zijn, maar als je er niet naar leeft, zullen je daden je woorden verslaan. Ze zullen zeggen: "Het is duidelijk dat jouw redenering niet waar is, en je weet dat het allemaal onwaar is omdat je leven je theorie tegenspreekt." Of ze zeggen dat "Als het waar is, geloof JIJ het in ieder geval niet!" En dus gaat alle invloed van je getuigenis naar de andere kant.

2. Tegen de ijdelheid en onbevredigende natuur van de dingen van deze wereld. Het gebrek aan getuigenis hiervan is het grote struikelblok in de weg naar de redding van de mensheid. Hier is het getuigenis van Gods kinderen meer nodig dan op enig ander gebied. Mensen worden zo in beslag genomen door hun zintuigen (wat ze kunnen zien, horen, voelen etc.) en zijn er zo constant mee bezig, dat ze zeer waarschijnlijk de eeuwigheid uit al hun gedachten uitsluiten. Een klein voorwerp dat vlak voor het oog wordt gehouden kan een hele oceaan buitensluiten. Dus de dingen van deze wereld die dichtbij zijn lijken zo groot in hun gedachten dat ze al het overige over het hoofd zien. En belangrijk doel waarom Christenen in de wereld gelaten worden, is om dit punt aan de mensen te bewijzen, in de praktijk. Wie kan niet zien dat het nogal belachelijk voor hen zou zijn om met hun lippen te getuigen dat deze wereld één en al ijdelheid is en al zijn plezier onbevredigend en leeg is, terwijl hun bezittingen, levensstijl, en dagelijks optreden aan iedereen precies het tegenovergestelde getuigt? Wie zou geloven wat ze zeggen?

3. Van de voldoening gevende natuur van het Christendom. Christenen zijn geroepen om door hun gedrag te laten zien dat ze werkelijk tevreden zijn met de vreugde van het dienen van Jezus. Ze moeten leven alsof deze wereld niet hun thuis is. Hun belijdende geloof is dat de hemel een realiteit is, en dat ze verwachten daar voor eeuwig te vertoeven. Maar stel dat ze op zo'n manier leven dat ze bewijzen dat ze niet gelukkig kunnen zijn tenzij ze een

volle portie van de wereld hebben. En wat betreft naar de hemel gaan, zij zouden veel liever hier op aarde blijven dan te sterven en daar heen te gaan!

Rev. Charles Finney

Wij hopen de volgende keer in te gaan op de punten 4 t/m 9.

Martin&Sybrandus